

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

תשכה או לא?

האם בשנת תשע"ג תישכח התורה מישראל או לא? – על כך נסוב הוויכוח של רבי שמעון בר יוחאי עם חכמינו לפני כאלפיים שנה, בכרם ביבנה.

חכמינו אמרו: "עתידה תורה שתשתכח מישראל", אך רבי שמעון בר יוחאי טען לעומתם: "חס ושלום שתשתכח תורה מישראל, שנאמר 'כי לא תשכח מפי זרעו'" (שבת קלח ע"ב).

מה היה בעצם הוויכוח בין רבי שמעון לשאר החכמים? האם לא ראה רבי שמעון בר יוחאי את הדור המסכן שלנו; דור שהפרסומאים העיתונאים והמצליחנים מובילים אותו כצאן לטבח, והתורה זנוחה ושכוחה?

אומר על כך מוהרנ"ת: גם רבי שמעון ראה את אשר ראו חכמים; הוא ראה גם ראה את השכחה ואטימות הלב האיומה השוררת בדורנו. אך הוא ידע גם דבר נוסף: יש לו סוד לגלות, וכשהסוד הזה יתגלה, לא תשתכח תורה מישראל.

רבי שמעון בר יוחאי הוא זה שגילה את רזי התורה, הנובעים ממקום עליון שנקרא 'איה'; זהו הכח שיש לנו "לחפש ולבקש אותו יתברך אפילו בתכלית גלות הנפש, אפילו אם נתרקנו מכבודו מאד" (ליקוטי הלכות, גביית חוב מהיתומים ג, יט).

מעתה, צודקים החכמים, אך צודק גם רבי שמעון. "כי אף על פי שתישכח – לא תשתכח. כי כשנפולין, חס ושלום, לבחינת מקומות המטונפים הרחוקים מכבודו יתברך, זה בחינת שכחת התורה שהיא כבודו. אבל אף על פי כן, על ידי שמחפשינו ודורשינו גם שם את ה' יתברך ושואלין 'איה, איה', על ידי זה זוכין לחזור לה' יתברך בתכלית העליה" (שם).

את הכוח הזה לחפש את ה' בכל מצב, מחדיר הצדיק – שהוא מושרש נשמת רשב"י – הוא מלמד אותנו לזעוק תמיד, אפילו בעת ירידה הכי גדולה: "איה מקום כבודו", ובכך הופכות הירידות לעליות. ההסתרות והנפילות הופכות להיות דלק למנוע-החיפוש התמידי... כך שלא די ששכחת התורה איננה מפילה אותנו, אלא היא זו שמביאה לנו את גאולת הנפש, שהרי היא זאת שגורמת לחפש ולבקש... (שם)

זהו בדיוק המצב – העגום מחד והנפלא מאידך – של

דורנו המיוחד, דור אחרית הימים: מצד אחד, כולו ספוג שכחה איומה, ומאידך כולו כיסופים וגעגועים.

וכפי שמטיב לתאר זאת מוהרנ"ת בתפילתו המיוחדת ליום ל"ג בעומר: "הנה בתוקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח... ועמך בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמך בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא הייתה כזאת מימי קדם... אבל אף על פי כן, גם גודל ריחוקנו ממך בעתים הללו, הוא גם כן בלי שיעור... אשר אי אפשר לבאר ולספר גודל התגרות הבעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד".

כי אכן, דורנו הוא דור אחרית הימים, הדור שאמור לגלות – בכח חיפושיו התמידיים – את האור הגנוז שממתין עליו כבר קרוב ל-6000 שנה.

"ועיקר תוקף ואריכות גלותנו הוא רק בשביל זה, כדי שנבקש ונחפש 'איה מקום

כבודו'. כי אנו צריכין עכשיו לעלות לעליה גדולה, לזכות לגאולה האחרונה, שאז יעלו ישראל בתכלית העליה, על כן התגבר הגלות מאד באריכות גדול, עד אשר כל אחד שואל 'איה הבטחתו ועד מתי קץ הפלאות'. ועל ידי שנוכח לחפש ולבקש את כבודו [שלה] היטב, נזכה לתכלית העליה שהוא בחינת 'איה', שאז תהיה הגאולה השלימה" (ליקוטי הלכות, שם, טו).

את הכוח הזה אנו עולים מירונה לקבל. שכן רק רבי שמעון וכמוהו יחידי הדורות, יכולים לתת לנו את הכח לחפש תמיד את ה', יהיה מה שיהיה.

"כי לולא זכות הצדיק אמת, לא היה לנו כח אפילו לחפש ולבקש כלל, וחס ושלום היו נטבעין, ולא היה תקומה, חס ושלום, להנופלים ונתרחקו מן הקדושה. ובפרט עכשיו, שיש בני אדם שנפלו מאד לחטאים ועבירות גמורות, רחמנא ליצלן – ומהיכן היו מקבלין חיות וכח להתעורר עוד לבקש ולחפש כבודו יתברך ולשוב אליו? בוודאי, חס ושלום, היה אובר תקוותם חלילה! אך באמת, על ידי כח הצדיק אמת, רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, שזכו לבחינת 'איה', על ידי זה יש כח לכל הנופלים, אפילו למקומות המטונפים, שיחפשו 'איה', עד שיעלו בתכלית העליה לבחינת 'איה', מאחר שכבר היו צדיקים אמתיים שזכו לבחינת איה, שהוא סתרי תורה" (שם).

מה נשמע?

■ שלא תשתכח תורה מישראל

בשערי ההוד, לקראת יומא ההילולא של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, אין מתאים יותר מלהכין את נפשותינו כדיבורים זכים ממעיינות הנצח.

במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' נוספו זה עתה קרוב למאה שיעורים חדשים מעניינת דיומא - הילולת רשב"י - ל"ג בעומר. שיעורים אלו מצטרפים לאוצר המנוצר זה מכבר.

הכנסו למערכת השמע 02-9950000, ולאחר בחירת השפה, הקישו: 1-5-8 ובחרו את השיעור הרצוי.

שמעו ותחי נפשכם...

■ נחל זוהר - ספרא דצניעותא

ספר נפלא, מעשי ידי איש מהיר במלאכתו, אשר הפליא זה מכבר לבאר את דברי הזוהר הקדוש על פי תורות רבינו הקדוש.

כעת נטה ידו לבאר את מאמר הזוהר 'ספרא דצניעותא' – לקראת יום הילולת רשב"י, בו ליקט ואסף 'רמזים מים החכמה', מתורת רבינו הקדוש, כדי להאיר לארץ ולדרים עליה.

הפצה ראשית: 054-84-73259

חוק. הלימוד היומ

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	יז	פב:	קא	עז עה	עירובין נ
א	יח	פג:	קב	עט פ	נא
ב	יט	פג:	קג	פא פב	נב
ג	כ	פד:	קד	פג פד	נג
ד	כא	פד:	קה	פה פו	נד
ה	כב	פה:	קו	פז פח	נה
ו	כג	פה:	קז	פט צ	נו

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'
י.ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
באר"ב 02-8552121-718(1)
מוקד הישועות 02-81-81-81-1800

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנטון natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעקי

העליה בדרגה והנחיתה המסוכנת

אנו מוצאים בהן נוחם. אנו הופכים להיות אנשים פשוטים; נוטלים ידיים לאכילה, מברכים בכונה, גומלים חסד, ושומרים על ההלכה הפשוטה.

גבולות התורה הקדושה והלכותיה, הם אלו ששומרים עלינו לבל ניפול גם כשהאור הגדול של הביטול נמוג ונעלם, והפגישה עם היצר החוזר בגדול מכאיב ומסוכן.

"כי אף על פי שלפי אור התלהבות לבבו, הוא נכסף להיות קדוש ופרוש ומובדל לגמרי מהבלי עולם הזה, לפי הזריחה של ההתנוצצות הזה – ובאמת כך ראוי להיות – אך אם אף על פי כן יצרו מתגבר עליו ומתגרה בו עתה ביותר דייקא, אל יפול לגמרי על ידי זה, חס ושלום, רק יתחזק לבלי לצאת על כל פנים מדרכי התורה בפשיטות, ויקיים מקרא שכתוב 'אל תצדק הרבה ואל תרשע הרבה', שלא ירשע הרבה, חס ושלום, על ידי שרצה ליצדק הרבה ולא עלתה בידו.

"ואו כשילך בדרך זה, ויהיה חזק בזה הרבה, אז ילך לבטח דרכו, ויוכל בכל פעם לעורר את עצמו להשם יתברך, ולסתום עיניו בכל עת מחייו דהאי עלמא, ולבטל עצמו אליו יתברך. ואם יזכה לבטל את עצמו באמת מעתה, לצאת מחייו דהאי עלמא לגמרי כראוי באמת – בודאי מה טוב; ואם לאו, חס ושלום, על כל פנים לא יפול מזה כלל וכלל, רק יחזק את עצמו להיות איש כשר בפשיטות גמור" (ליקוטי הלכות, שם).

כך בהודמנויות רבות אחרות, מתעורר לבנו בכיסופים אינסופיים להשליך את הבלי העולם הזה אחרי גיוונו וללכת אחר ה' במדבר בארץ לא זרועה... "כי כל אחד מישראל בפנימיות נפשו, הוא משתוקק ובוהר מאד מאד להשם יתברך, מחמת שבפנימיות הוא מסתכל בכל עת אל התכלית, שהוא אור האין סוף שמשם שרשו, ורוצה להידבק ולהיכלל שם" (ליקוטי הלכות, שם).

ובכן, ההתעוררות של הביטול עצמו היא נפלאה, השאלה היא רק: מה עושים לאחריה? איך שורדים את שלב המעבר בין ה"ביטול" המוחלט לבין החיים היומיומיים?! שהרי כוחות הרע, כתגובה להתעלות המיוחדת שהייתה לנו, מתגברים ביתר שאת ויתר עז – "כדרך שני אנשים שמתאבקים ונלחמים ונתגברים זה כנגד זה, שכשאחד רואה שחברו מתגבר עליו, אזי הוא מתחזק מאד ומתגבר ביותר". רבים וטובים לא השכילו לשרוד את המעבר החד והמסוכן מהביטול – אל גבולות החיים, כאילו חוס האטמוספירה שרף אותם בחזרתם מהחלל...

הפתרון לכך הוא פשוט: התורה הקדושה!

מצוותיה והלכותיה של התורה הקדושה, מלוות אותנו לכל מקום, וכשהאור הגדול עוזב אותנו צמאים ועייפים,

"בשעת ביטול שנתבטל אל התכלית, שהוא כלו טוב, כולו אחד – אזי באמת נתבטלין היסורין. אך אי אפשר להיות תמיד קבוע בבחינות הביטול... ודע, שאחר כך כשהאור מהביטול אל הכלים, דהיינו המוחין – אזי מתגברין היסורין ביותר ממה שהיו מקודם... אך אחר כך מקילים היסורין ומתנהמין עליהם, על ידי התחדשות התורה שזוכין על ידי היסורין".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, סה)

כל אחד מאתנו חווה מצבים של "ביטול אל אור האין-סוף". גם אם אין לנו התגלויות אלוקות, יש לנו מדי פעם הארה של 'ביטול' אל האין-סוף. "כי יש בענין זה של בחינת ביטול והסתכלות אל התכלית, כמה וכמה אלפים וריבי רבבות בחינות ומדרגות בין כל אדם ואדם. ואפילו באדם אחד בעצמו יש כמה שינויי בין כל זמן ועת" (ליקוטי הלכות, נשילת ידים שחרית ד, ח).

לפעמים זה קורה לנו באמצע התפילה. "וזה שאנו רואים, שלפעמים נתלהב אדם בתוך התפילה ואומר כמה תיבות בהתלהבות גדול, זה בחמלת ה' עליו, שנפתח לו אור אין סוף והאיר לו" (ליקוטי מוהר"ן ד, ט).

לפעמים זה קורה לנו בעת ההתבודדות; ההכרה בתכלית הנצחית מתחדדת, הכיסופים גוברים, והנשמה משמיעה את כיסופיה האינסופיים להיטהר ולהתקדש, להידבק ולהיכלל בשורשה.

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי שמחה בארנשטיין

היחיד אשר אולי בוכתו נזכה לאורך ימים". רבי שמחה איש האמונה ומסירות הנפש, נפטר בגטו לודז' מספר חודשים לפני חיסולו על ידי הנאצים י"ש. חולה היה נתון במצוקת רעב. אך כעדות השרידים, רוחו היתה איתנה עד הרגע האחרון ממש. במכתב מרטיט לב שנמצא בין חורבות הגטו על ידי אחותו, כתב רבי שמחה:

"היום, ל"ג בעומר, למדתי בוהר הקודש ונרדמתי, וראיתי את התנא האלוקי וישב ועוטרם סבינו אנשים גדולים, ובתוכם רבינו נחל ניובע מקור הכמה. והתחלתי לצעוק בקול: 'רבי! שכחוננו? היהודים הם בצרה גדולה! הרגשתי כי הרבי לקחני כאשר ישא האומן את היונק, והתחיל מרקד, והכל החלו להשתתף בריקוד. והנה, חלום! פתחתי את ספרו של הרבי, ומצאתי שהרבי אומר כי ריקודים ממתקים הדינים. השי"ת ירחם עלינו. שמחה".

רבינו ז"ל. אם אמרנו לספר אחד מני אלף מן היגיעות, טרחות, מסירות נפש שהיה לאנ"ש בכל דור ודור להוציא לאור ספרי רבינו ז"ל, לא יספיקו כל אילי נביות. כמה שנים היו מיטלטלים בדרך, נעים ונדים מביטם, עד שזכו להוציא לאור איזה ספר. וכל זה מרוב אמונתם בדברי רבינו ז"ל שבוה תלוי תיקון כל העולם".

בהמשך הוא קורא לכל אנ"ש להניח בקופסא יום שבועי ולשלחו לוורשה לרבי אהרן לייב (הכרוז בשלמותו נדפס בספר עינות נצח, לט).

כן הדפיס רבי שמחה סדרת קונטרסים בשם "אור זורח" ובהם מאמרים "שנתחדשו ונאמרו ע"י חסידי ברסלב הנקראים על שם אדמו"ר האור הגנוז והצפון מוה"ר רבי נתן זצוק"ל במרסלב". אף כתב עשרה מאמרים על קדושת ארץ ישראל שנדפסו בקובץ "דרבנו".

מדי שנה לקראת ראש השנה היה נוטל על כתפיו את ארגון השכרת האוטובוסים מלודז' ללובלין עבור משתתפי הקיבוץ הקדוש, וכן בכ"א באדר לציון רבי אלימלך מליזנסק.

יחד עם קבוצה מחסידי ברסלב עלה רבי שמחה לארץ ישראל כאשר חלק ממסעם – ממצרים ועד עזה שבארץ ישראל – הם עושים רגלי. בראש ובראשונה שמו פעמיהם למירון, לציון רשב"י זיע"א, שם שהו שבועיים בעבודת ה'. לאחר מכן התיישבו בירושלים. כמה מהם נותרו בארץ, אך הוא שב כעבור תקופה למשפחתו שבפולין.

בשנות הזעם, בגטו לודז', בלט רבי שמחה באצילות נפשו ובאמונתו. במכתב לאחיו הוא מספר כי הוא זוכה לקום בכל יום קודם אור היום ולהתפלל מותיקין: "ואם הייתי בכוחי, הייתי יכול להרבות בתורה ותפילה. אבל תודה לה' על זה המעט. וזכור שהמסירות נפש שמגלים יהודי הגטו לחזק התורה והחינוך – אין לשער כלל. זהו שביב האש

למד בצעירותו בישיבת 'הלכתא כנחמני' דחסידי ברסלב, שבעיירה אוסטרובצה שבפולין.

ישיבה זו הוקמה בשנת תר"ע על ידי רבי משה רויזנברג, רבי אברהם יצחק ווייסאנד, רבי יצחק ברייטער, רבי אהרן לייב ציגלמן, ורבי משה אהרן ציטרינבוים מרודומסק, כולם קדושי השואה, ה' יקום דמם.

הישיבה מנתה כששים תלמידים, רובם מהעיר לודז', ומהאראשונים שבהם היה רבי שמחה בארנשטיין. יחד איתו למד גם בנו של רבי פנחס'ל העילוי מפשדבורז', כך זכו לשמוע מפי גדולי החסידים שיעורים ערבים ונפלאים בש"ס ופוסקים, וכן שיהות יקרות מפי רבי יצחק ברייטער בספרי רבינו, כשפעם לפעם הם יוצאים אתו ליער, להתבודדות.

בהגיעו לפרקו, נלקח רבי שמחה לחתן על ידי רבי משה מוידנר, מחשובי חסידי סלונים.

מיום עמדו על דעתו, יקד בקרב ענין הפצת דעת רבינו בעולם; הוא הצטרף לרבי אהרן לייב ציגלמן שעסק בעבודת ההדפסה במסירות נפש, ותמך בו בכל כוחו ומרצו. הקים בעירו לודז' את ה"סניף לועד מפיצי ספרי מוהר"ן" יחד עם אחיו ר' משה חיים ועוד חסידים, כדי להחיות את עסק ההדפסה, ויצא בכרוז לחסידי ברסלב בכל רחבי פולין; וזו לשונו:

"ידוע ידענו כי כל מגמתו של רבינו ז"ל היה להפיץ מעינותיו הוצעה! כל ספרי רבינו ותלמידיו מוהר"ן ז"ל מלאים המה מזה. גם צוואתו האחרונה של מוהר"ן ז"ל ביום פטירתו י' טבת התר"ה היתה, כי חזק נתחזק לעסוק בטרחה, ברצון ובממון בעסק הגדול הזה, הוא הדפסת ספרי רבינו ז"ל והפצתם בעולם.

"בכל הימים והזמנים היו אנ"ש מוסרים נפשם בעד הדפסת ספרי

נקודה

יש חוטאים שיכולים לשוב רק על ידי קברי צדיקים

(עפ"י ליקוטי הלכות, ניוקן ג, ח)

הכל התחיל במירון

והנה הפלא ופלא, מיד נעלמה העצם עד שלא ידע שמואל להגיד אם נבלעה או נפלטת החוצה... ככל אופן, כתוצאה מכך חלה שמואל, והדרך חזרה לצפת עלתה לו בקשיים מרובים. רק לקראת חג השבועות נרפא כליל.

אך בכך לא נגמר הנס. ברבות הימים התברר כי באותן דקות גורליות בהן היו כל חייו על כף המאזניים, התחיל שמואל להרהר בתשובה באופן רציני ביותר. בפיו לא היה מסוגל להוציא שום דיבור, אבל במחשבתו החליט החלטה נחושה: אם השם יתברך יעזור לי שאשאר בחיים – אעשה תשובה כראוי ואעבוד אותו ביתר שאת" – - -

האמת, שכבר תקופה ארוכה לפני כן התייסר בחיפושיו אחר סיפוק רוחני אמיתי, אך כעת היתה זו החלטה שעתידיה ללוות אותו במשך כל ימי חייו.

מספר חודשים מאז ל"ג בעומר ניסה שמואל שוב ושוב להתעורר ולעבוד את השם יתברך כראוי, אולם הכשלונות והמניעות היו חזקים ממנו, עד שהיה קרוב לייאוש.

התפנית התחוללה ביום חורפי אחד בשנת תרפ"ב, בו מצא שמואל את שאהבה נפשו. באוסף ספריו של רבי יצחק גבריאל רדזינר, מצא את הספר "השתפכות הנפש" שכבש את כל ישותו, וכתוצאה מכך התקרב לחסידות ברסלב.

הרה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל הפך במשך השנים לדוגמה של מסירות נפש לדעת הצדיק, מסירות נפש שהגיעה לשיאה כאשר חירף נפשו ונסע לאומן בשנים שבהן לא הצליח איש מלבדו לעשות זאת.

הוא חיבר והוציא לאור כמה מספרי היסוד של חסידות ברסלב ופעל גדולות ונצורות בחייו, כאשר למעשה הכל התחיל בל"ג בעומר במירון.

והשתלבו במעגל הרוקדים בחצר הציון מתוך שמחה רבה.

בשעות הצהריים הלך שמואל עם אביו ל"מושב זקנים" הממוקם במעלה ההר, שם הוכנה סעודת הלילה רבתי עבור כל הציבור הקדוש. המקום היה צר מהכיל את אלפי החוגגים, ולכן נאלצו לאכול שם במהירות. כאשר הוגשו מנות הדגים אירע דבר מה שהכניס את שמואל לסכנת חיים מוחשית; עקב הדוחק מיהר לקחת חתיכת דג, וללא בדיקה יתירה הכניסה אל פיו. פתאום נתקעה עצם גדולה בעומק גרונו וכפסע היה בינו לבין המוות; כח הדיבור ניטל ממנו, דרכי האויר נחסמו והוא התחיל להחנק... המצב היה כמעט אבוד, מירון באותם ימים היה מדבר שממה, רופאים לא היו בנמצא, ובכדי להגיע לצפת יש לעבור דרך בת שעתיים לפחות.

למרבה הנס הבחין בכך האופה ר' יודל מייברג שעמד בסמוך, הוא הבחין על פי תנועות גופו של שמואל כי הפסיק לנשום, הכניס את אצבעו לתוך גרונו וניסה לשלוף את העצם התקועה. אך לשוא, העצם לא הראתה כל סימן של תזוזה.

עשה אפוא ר' יודל את הסגולה המובאת בתלמוד (מסכת שבת ס"ז ע"א); הוא לקח חתיכה אחרת של עצם מאותו סוג, שם אותה על קודקדו של שמואל ואמר את הלחש המובא שם בגמרא.

כמדי שנה, גם בל"ג בעומר שנת תרפ"א, נסע שמואל הורביץ, בחור ישיבה צפתי כבן 17, עם כל בני משפחתו, לחגוג את הילולת הרשב"י בהיכל התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו תגן עלינו. עם שחר, עלו בני המשפחה על חמורים ויצאו בדרך ההררית לעבר מירון הנשקפת מרחוק.

באמצע הדרך הם ראו מחזה מצער וכואב, קבוצת צעירים הרחוקים משמירת תורה ומצוות, נשאו איתם מיטה של נפטר. היה זה אחד מהם שרקד במשך כל הלילה – בצורה שבלשון המעטה, לא גרמה נחת רוח לרשב"י – ומת.

שמואל, לתומו, שאל את אביו רבי ישעיה מרבני העיר צפת, מדוע לא הגינה על הצעיר זכותו של הרשב"י כפי שאירע כמה פעמים על אנשים שנטו למות. "לאו בכל יומא מתרחיש ניסא", השיב האב, "הניסים אירעו לאנשים צדיקים וכשרים ששמחו בשמחת הרשב"י, אבל הלה רקד להנאת עצמו עם חבריו שאין להם כלום עם התורה הקדושה ובוודאי לא עם התנא האלוקי. לא עבד קוב"ה ניסא לשיקרא" – - -

כשהגיעו למירון הופתעו לראות כי הריקודים נמשכים כסדרם וכי הטרגדיה שאירעה בלילה אינה מעיבה על שמחת היום. שמואל, אביו ואחיו, נכנסו למערת רשב"י לתפילה, אחר כך יצאו החוצה

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

כיצד נוצר הקשר של חסידי ברסלב לקבר רשב"י במירון?

תשובת הר"ר שמואל מאיר חשין:

קשר חזק כל ינתק קיים מאז ומעולם בין חסידי ברסלב לדורותיהם לבין אתרא קדישא מירון וציון הרשב"י השוכן בו. החל משנת תקנ"ט, כאשר רבינו הקדוש השתטח על קבר הרשב"י מתוך שמחה גדולה (שבחי הר"ן, ט), דרך מוהרנ"ת שנסע למירון במסגרת ביקורו בארץ ישראל בשנת תקפ"ב (ימי מוהרנ"ת, ק), וכלה בתלמידיהם ותלמידי תלמידיהם שבמשך כל השנים הגיעו לביקורים קצרים מהו"ל או שבאו להשתקע בארץ והשתדלו לנסוע לציון רשב"י בהזדמנות הראשונה.

במכתבים שנשלחו ע"י רבי יצחק בן מוהרנ"ת ישנה התייחסות מיוחדת לל"ג בעומר במירון. תיאורו המדוייק מעניין גם כיום, במרחק של 150 שנה מאז. כמיוחדת התפרסמה התפילה הנלהבת שחיבר מוהרנ"ת לאמרה על ציון הרשב"י, המופצת מדי שנה ברבבות עותקים ונתלית בכל פינה במבנה חצר הרשב"י, וכפי שכבר נהגו כך אנ"ש לפני 90 שנה (ימי שמואל ח"א, קא).

זיקה מיוחדת למירון היתה אצל חסידי ברסלב תושבי צפת, ביניהם בלט רבי ישראל קרדונר שהקדיש חלק ניכר מחייו לעבודת הבורא במקום קדוש זה ובהרים הנישאים הסמוכים אליו. צורכי החסידים נהגו לישב במירון שבועות אחדים רצופים מתוך עבודת ה' כשהם מנותקים מכל הבלי העולם הזה ועולים מדרגה אחר מדרגה. בבואה של אותן שהיות ארוכות במירון אפשר לראות בספר "ימי שמואל" בו מספר רבי שמואל הורביץ באריות כיצד בילה תקופות ארוכות במקום יחד עם חבריו, מתוך התמדת התורה ועבודת התפילה.

בשנת תש"א ייסדו חסידי ברסלב בראשות רבי אברהם שטרנהרץ את הקיבוץ בימי ראש השנה במירון, לאחר שהנסיעה לאומן היתה בלתי אפשרית. הסיבה לבחירתו בציון הרשב"י הוא עקב הקשר העמוק בין רבינו לרשב"י כפי שמתבאר בקונטרס "אמרות טהורות" שחיבר רבי אברהם שטרנהרץ.

החיבה הגדולה למירון הביאה לכך שחלק ניכר מחדרי הכנסת האורחים שבקומה השנייה עבר לחזקתם של חסידי ברסלב שהשתמשו בהם בתדירות; בהם רבי הירש לייב לופל, רבי מרדכי אלעזר רובינשטיין, רבי שמואל שפירא, רבי יונה לבל, רבי אברהם יעקב גולדרייך, רבי שמואל צ'צ'יק ורבי משה בורשטיין.

חסידי ברסלב גם הקימו את ארגוני הכנסת האורחים הפועלים במירון ומנהלים על ידם עד היום הזה, כגון מוסדות "הכנסת אורחים מירון", "אהל הרשב"י", "הילולא דרשב"י" ועוד.

היו אף חסידים שמרוב אהבתם למירון אף השתקעו במקום והפכו לתושבי הכפר, כמו רבי שמואל הורביץ, רבי נתנאל תפלינסקי ויבדלחט"א רבי נח שטרנפלד. מופלאות ביותר היתה הנהגתו של רבי שמואל צ'צ'יק שחילק את חייו בין מירון לירושלים, כשבמשך שבועיים בחודש התגורר בחדרו שבבית המדרש ברסלב במאה שערים, וכשבועיים הותרים ישב בחדרו אשר במירון.

גם בימינו אלה, כאשר הנסיעות במשך כל השנה למירון הפכו לנחלת הכלל, שמורה זכות ראשונים לחסידי ברסלב שלא הפסיקו לנסוע בכל תקופה ובכל מצב שהוא, וכמנהג אנ"ש להוסיף לאחר שיר 'בר יוחאי': "ואשרי הנוסעים על ציונך הלוזמים מאמרך".

לחידודא

חידה מס' 144

חידון השנוע לצעירים

מתוך מאות פתרי החידה שפורסמה בגיליון הקודם, רק בודדים השיבו את התשובה הנכונה. לכן אנו מפרסמים שוב את החידה:

כמה מתלמידי רבינו כיהנו כרבני ערים ומי הם?

בין הפותרים נכונה, יוגרל פרס מוגדל, והוא יעמוד על 150 ₪

זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב', רחוב מאה שערים 110 ירושלים.

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשו 1-2-9-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגלה על זכות קניה בסך 50 ₪

יסוד התפילה - יראת ה'

ככל שמתחזקים ביראת שמים, כך התפילה שלימה יותר ומקובלת יותר. שהרי התפילה היא במקום קרבן, כמו שאמרו חכמינו:

תפילות כנגד תמידין תקנום" (ברכות כו ע"ב), ואילו על המקריב קרבן נאמר: "כל אשר בו מום לא יקרב" (ויקרא, כא) כלומר, שכן בעל מום פסול מלהקריב קרבנות.

כך גם המתפלל צריך לסלק את המומים והפגמים מעצמו, כדי שהגוף לא יתנגד ולא יילחם בנשמה, אלא ייכנס אליה ויהיה מושועבד לה, או אף התפילה תהיה שלימה בכל הגוף ובכל הנפש.

החטאים, כמובן, הם אלה שגורמים למומים הללו ולסכסוך הזה שבין הנפש והגוף, כפי שאמר דוד המלך: "אני שלום בעצמי מפני שמאת" (תהלים, לח). אולם, כשמתחזקים ביראת שמים ניתן לתקן את המומים, כאשר הירא את ה' - מנעי את גופו שמשתעבד לרצונו של הנשמה בלבד, כמבואר בוזהר: "באתרא דאית דחילא - תמן תשכח שלימותא" (= במקום שיש יראה - שם תקצא השלימות), כמו שנאמר: "כי אני מחסור ליראיו" (תהלים, לד). וזהו יראת ה' (ע"פ ר' יודן, ע"פ א").

הרי שכל שנתחזק ותגבר במידת היראה, תהיה תפילתו מקובלת ומרובה יותר, כפי שאמר שלמה המלך: "אשה יראת ה' היא התהלה", לאמור, יראת ה' היא המביאה לידי תהילה זו ותפילה.

בימי החגים נשפע שפע של יראת שמים, כי בכל אחד מהם נעשו לנו נסים ונוראים, בפסח יציאת מצרים, בשבועת קבלת התורה בסוכות עניי הכבוד שכל אחד מהם כולל בתוכו נסים אחרות ומופתים, שמוכיחים קבל העולם כולו שיש בורא ומנהיג לעולם שמושל בכל כרצונו, כך שכל מועד טומן בחובו את הסגולה הזו להכריז שיש בורא לעולם ורק ממנו יש להתיירא ואותו לעבוד, לכן המועדים מונים מקראי קודש (ויקרא כג) כי כולם קדושים ומכריזים את "הקודש" היינו שהעולם אינו חולין ואקראי אלא "קדוש" שמכוון ומונהג כולו כרצונו של הקדוש ברוך ולכבודו יתברך וזו השמחה הגדולה שנצטוו בה חגים כי כשיודעים ומכירים שהכל ממנו יתברך אין שום צער ואין שמחה גדולה מזו.

(ע"פ ר' ליקוטי מוהר"ן ח"ב, ד)

רשב"י מגלה שהכל יכולים להתקרב להשי"ת

הרה"ח ר' גדליהו אהרן קעניג זצ"ל

בהתחלת ליקוטי מוהר"ן נדפס הגילוי של רבינו רבינו רבי שמעון בן יוחאי מרומז בתורה, כאשר לפני כן הוסיף מוהר"ן את המילים: "לכו הו מפעלות ה' התגלות נפלא..."

על הפסוק "לכו הו מפעלות ה'" (תהלים, מו) אומר רבינו (בליקו"ט ח"ב, לו), שכל עבודת הצדיקים האמיתיים ותלמידיהם היא לגלות לבני האדם שבכל מדריגה שבה הם נמצאים ובכל דבר שהם עוסקים אפשר להיות דבוקים בה.

ידוע שהבריאה נחלקת לשלושה: עולם, שנה ונפש. וכמו שהאדם הוא קומה שלימה, רמ"ח אברים וש"ה גידים, ויש אברים שבראש ואברים שבשאר הגוף, כך השנה, יש ימים שהם בבחינת ראש ויש שהם בבחינת שאר אברים, וכך גם מתחלק העולם.

גם בבני האדם, יש אנשים שכל תהלוכות חייהם הוא בבחינת ראש, אלה זוכים להגיע לדביקות בהשי"ת; ויש אנשים שהם בבחינת רגליים, והם רחוקים מה' ומעבודתו עד שנדמה להם שאינם יכולים להתקרב להשי"ת. אולם, הצדיקים הגדולים, כמשה רבינו ורשב"י, מגלים, שאפילו אלו שהם בבחינת רגליים, גם הם יכולים לראות התגלות כבודו ויתברך. וזה: "לכו" - גם אלו שהם בבחינת הליכה-רגליים - "הו מפעלות ה'" - יכולים לראות את גדולת ה' שבכל דבר ודבר.

בהמשך מזכיר רבינו את דברי חז"ל (שבת קל"ח ע"ב) כי עתידה תורה שתשתכח מישראל, אך רשב"י אמר שלא תשתכח, כמו שנאמר "כי לא תשכח מפי ידוע". ומוסיף רבינו, שמאחר ורשב"י הוא זה שמצא את הרמז בפסוק זה, לכן דווקא על ידו ועל ידי תורתו שגילה לא תישכח התורה. שכן על ידי לימוד הוזהר הקדוש מקבלים חשק לכל עניי עבודת ה'. גם אם לומדים וזהר בלא הבנה, מקבלים רגשי חמימות לתורה הקדושה, כי מהוזהר אנו למדים שכל סיפורי התורה אינם סתם סיפורי דברים וכי הם נכתבו כדי שנלמד כיצד להתנהג כיום. על ידי זה מקבל האדם חשק לקבוע לעצמו שיעורים בלימוד התורה ומתחזק בקיום התורה.

כי באמת, אפילו מי שאין לו השגה בסודות התורה, צריך לקיים את התורה בתמימות ובפשטות. ואף על פי שהתורה בנויה מפרדים - פישט רמז דרש סוד - הרי העיקר הוא קיום התורה בפשטות. בכל אופן, בזכות ההתחזקות בלימוד התורה ויצאים מהגלות, כמו שאמרו חז"ל: "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה".

רבינו ממשך, שסוד רשב"י מרומז בפסוק (היאל: ד) "עיר קדיש מן שמיא נחית". מוהר"ן בליקוטי הלכות כותב שהמילה "עיר" היא מלשון התעוררות, כלומר שרשב"י מעורר את האדם מהשינה הרוחנית; האדם עסוק בפרנסה, בגידול ילדים - והוא נופל לתרדמה, אינו מתפלל כראוי, מזלזל בקביעת עתים לתורה, ואילו הצדיק משתדל להראות לו שגם בעסקי העולם אפשר לגלות כבוד שמים, וכי כל עניי העולם הזה אינם מפרעים כלום לעבודת ה'.

שכן רשב"י היה בו ניצוץ ממש רבינו, וכפי המבואר בליקו"ט קדושת משה רבינו נמצאת בכל רמ"ח אבריו של האדם שהם כנגד רמ"ח מצוות עשה שבתורה. והרי משה רבינו נקרא "מחוקק" - בגימטריא רמ"ח. קדושה זו מזכירה לכל איבר לקיים את המצוות השייכות אליו. לכן גם רשב"י מעורר את האדם לעבודת ה' ולקיים את התורה הקדושה, שבזכות זה יצא מהגלות.

את הגילוי הזה גילה רבינו אחרי פסח, כשנסע מברסלב לאומן. בתחילה זה נדפס בחלק השני של ליקוטי מוהר"ן, אך אחר"כ הודפס מוהר"ן בתחילת הספר, שכן הוא קשור לתורה שלאחריה, תורה א, בה מבואר כי על ידי התורה מתקבלות כל התפילות וכל הבקשות שלנו.

נמצא שכשהאדם מתפלל ונענה - הרי זה רק בכח רשב"י, שהרי כל התורה היא בזכותו, כי הוא זה שהבטיח שלא תשתכח התורה.

(משנה סוחר שיחוח של רבי חסיד ר' גדליהו אהרן קעניג זצ"ל. ניתן להאזין לשיעור המלא בכתבה השטע של 'אצרות ברסלב' 9950000-02. אידיש, שיעורים, עניני דיוט, ספרית העומר ו"ג בעומר)

ההרשמה למגוון מסלולי הקיץ בעיצומה!

דוד צדיקים

02-5410100

www.zadikintours.com

לאן שתרצה לטוס בעולם הכל בטלפון אחד!

נתיבים טורס

טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה וצילחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקטע לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים									
אלו יעמדו על הברכה שתתמו והפיצו 5000 גלילות לכבוד שמחת החלאקה בית שמש ■ הר"ר נחמיה אנושי חי' לבנו יצחק ■ בית שמש ■ הר"ר נפתלי שמואל אנושי חי' לבנו יעקב שמונה ■ הר"ר דוד דאנא חי' לבנו נתן מרדכי ■ ירושלים ■ הר"ר יחיאל פראנק חי' לבנו אברהם ■ בית שמש ■ הר"ר נתן הכהן הרץ ■ בית שמש ■ הר"ר עקיבא משה הרמן חי' לבנו נתן ■ מודיעין עילית ■ הר"ר נחמן וולך חי' לבנו חיים חזקיהו ■ בית שמש ■ הר"ר שמעון זלוטניק חי' לבנו אליהו יהודה ■ מודיעין עילית ■ הר"ר נתן שמואל קולבר חי' לבנו יעקב נפתלי ■ מודיעין עילית ■ הר"ר עקיבא יוסף חי' לבנו שמעון נתן ■ מודיעין עילית ■ הר"ר צבי גליצקי חי' לבנו נתן אלימלך ■ מודיעין עילית ■ הר"ר יעקב יוסף חי' לבנו יוסף ■ מודיעין עילית ■ הר"ר שמואל תפילנסקי חי' לבנו חיים ■ יעמדו להם לראות רוב נחת דקדושה ויזכו להניסים לתורה לחופה ולמעשים טובים					קדומים משפחת טילס חי' תרמו גלילות 2000 לע"נ רבי איתן בן יצחק רפאל הכהן זצ"ל לרגל יום השנה י"ז אייר תשל"ב זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה				
בית שמש הר"ר יחזקאל פראנק חי' תרם והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר מאיר אדרי חי' תרם והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח' זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	בית שמש הר"ר אהרן אשכנז חי' תרם והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח' זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	צפת הר"ר יוסף גבול חי' תרם והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח' זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	בית עילית הר"ר מרדכי ב"ר שלום גלובני חי' תרם והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו יעקב חיים ■ זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	בית עילית הר"ר עזרא חזונסל חי' תרם והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו מרדכי ■ זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר יוסף גבול חי' תרם והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח' זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר נתן ב"ר משה חי' תרם והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח' זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר אהרן יוסף קעני חי' תרם והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו צבי ■ זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר נתן ב"ר משה חי' תרם והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח' זכות התפעה ויחי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה

חג מתן תורה אצל רבינו

מגוון מסלולים ישירים החל מ-545 \$

רד' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80-80

בסטנדרט של הישירות אירו-פנים

אירופנים